

En sang

Af Henrik Gjøde Nielsen

Gennem en stor del af historien har der været to hovederhverv i Hou, nemlig fiskeri og landbrug. Mange har drevet landbrug ved siden af fiskeriet, eller fiskeri ved siden af landbruget, så det kan til tider være vanskeligt at bestemme, om det er det ene eller det andet, der har været hovederhvervet for den enkelte.

I sidste del af 1800-tallet var der en del mindre jordbrugere på Hou-egnen, der i pagt med tidens løsen søgte sammen i andelsselskaber. Det var jo ikke gjort med at fremstille landbrugsprodukter; produkterne skulle også forædles. Derfor sluttede en kreds af større og mindre jordbrugere sig sammen, og oprettede i 1893 Hou Andelsmejeri.

Mejeriet blev nedlagt i 1964, og nåede altså bl.a. at markere 40-års jubilæet. I den anledning blev den 27. oktober 1933 afholdt en fest, og til en god fest hører naturligvis en sang, der i dette tilfælde - måske utilsigtet - også angiver tilhørsforholdet til havet. Melodien har nemlig et vist maritimt tilsnit.

Ved Hou Andelsmejeris 40 Aars Jubilæum 27. Oktober 1933.

Mel.: Den Sømand han maa lide

/ Den Landmand, han maa lide
langt mere ondt end godt, godt, godt. /
Beständig han maa slide
og tjener kun saa smaat.
Hej komfaldera Hurra,
og tjener kun saa smaat.

/ Naar Regnen den skal regne,
så brænder Solen hed, hed, hed. /
Han kommer ingen vegne,
men bli´r i Sindet vred.
Hej kom - -
Bli´r ærgerlig og vred.

/ Naar Solen den skal ”sole”,
saa øser Regnen ned, ned, ned, /
beskidt bli´r Konens Kjole,
saan hun bli´r ogsaa vred.
Hej kom - -
Uha, vi ved besked!

/ Og Larver, Lus og Lopper,
spolerer tit hans Mark, Mark, Mark, /
de kravler og de hopper
og æder Rod og Bark.
Hej kom - -
Blad, Stængel, Rod og Bark.

/ Og Køerne vil bisse,
naar de skal stille staa, staa, staa. /
Og Fårene vil t.....,
naar netop de skal gaa.
Hej kom - -
naar netop de skal gaa.

/ Og Nabomandens Kvier
vil træde ned hans Eng, Eng, Eng. /
Hans egne unge Pi'er
vil ikke gaa i Seng.
Hej kom - -
Ja, tiden, Den er streng.

/ Hans Karl i Fagforening
blev skrevet ind i Hast, Hast, Hast. /
Nu har han den Formening:
Arbejde er en Last.
Hej kom - -
og derpaa staar han fast.

/ Af jordisk Mammon ejer
de Landmænd ikke stort, stort, stort. /
Derfor de fleste plejer
at køre rundt i "Ford".
Hej kom - -
det er en Smaamands Sport.

/ De himmelhøje Skatter
de tynger hans Budget, -get, -get. /
Hans Køer og hans Datter
de koster ogsaa lidt.
Hej kom - -
de koster ikke lidt.

/ Paa Trods af disse Kvaler
den Landmand trives godt, godt, godt, /
hans Svin og Køer betaler
hver Regning han har faa' t.
Hej kom - -
Det er jo li' godt godt.

/ Hvis ej fra Mejeriet
han stadig Penge fik, fik, fik /
saa sad han sikkert i'et
som i en Skruestik.
Hej kom - -
og snart fra Stedet gik.

/ Et Leve vil vi raabe
for vores Mejeri, ri, ri /
og dernæst vil vi haabe,
al Nedgang er fordi.
Hej kom - -
som vi har "Sjosket" i.

Som enhver god selskabssang rummer også denne både nogle sandheder, en god portion selvironi, og ikke mindst et håb om en bedre fremtid. Det sidstnævnte skulle siden blive gjort grundig til skamme.

Som det er gået over det meste af landet, er nu også Hals Kommune en "mejeriløs" kommune. Ganske få og meget store selskaber har overtaget den forædlingsproduktion, der engang var så tæt på produktionsstedet, på den enkelte landmand.

"Sic transit gloria mundi". Sådan forgår al verdens herlighed. Også Hou Andelsmejeri forgik. Men nåede at virke i 71 år, inden tiden løb fra det, der i udgangspunktet var et nyt og dynamisk initiativ.

Denne artikel er tidligere publiceret i Ting og Tider 4, udgivet 1999 af Museumsforeningen for Hals Kommune.